

LBRIS

We know
books

ERIN HUNTER

PISICILE RĂZBOINICE

VIZIUNEA DIN UMBRE

Misiunea Ucenicului

Cartea a XXXI-a

Traducere din limba engleză de
Daniela Preda

Galaxia
Copiilor

CAPITOLUL 1

Pui de Arin stătea în fața viziunii puilor, bâțându-se agitat de pe o labă pe alta. Și-a scos ghearele, înfigându-le în pământul bătătorit al vâlceleii, apoi le-a băgat înapoi și și-a scuturat praful de pe labe.

Oare ce o să se întâmple? s-a întrebat. Îl durea burta de emoție când se gândea la ceremonia prin care avea să-și primească numele de ucenic; începea în doar câteva momente. *Dacă îmi dau vreun test înainte să mă facă ucenic?*

Și-a amintit că auzise odată de un asemenea test. Poate cu câteva luni în urmă, când Petic de Laur, Cântec de Frunză și Dungă de Măcriș își primiseră numele de războinici. *Dar nu-mi amintesc prea bine... eram așa de mic pe-atunci!*

Inima a început să-i bată tot mai tare. A încercat să se convingă că i-ar fi spus cineva, dacă ar fi trebuit să dovedească faptul că era pregătit. *Fiindcă nu sunt sigur că-s pregătit să devin ucenic. Nu sunt deloc sigur. Dacă dau greș?*

Adâncit în gânduri, Pui de Arin a tresărit când cineva l-a împins tare din spate. Întorcându-se, a văzut-o pe sora

lui, Pui de Scânteie, a cărei blană târcată, portocalie era zbârlită în toate direcțiile.

— Nu te bucuri? l-a întrebat ea, topăind de entuziasm. Nu ești curios cine va fi mentorul tău? Eu sper să primesc un mentor distractiv! Nu unul care să facă mereu pe șeful, ca Bot de Coacăză, sau pe cineva cum e Coadă Albă — ține așa de mult la respectarea regulilor, încât cred că recită codul războinicilor și în somn!

— Destul!

Zbor de Veveriță, mama celor doi, ieșise din vizuina puilor la timp ca să audă ultimele cuvinte rostite de Pui de Scânteie.

— Sper că n-aveți impresia că trebuie să vă distrați cu mentorii voștri, a adăugat ea, lingându-și o labă și netezindu-i blana lui Pui de Scânteie. Trebuie să învățați de la ei! Bot de Coacăză și Coadă Albă sunt buni războinici, ați fi norocoși dacă i-ați avea ca mentori.

Cu toate că tonul lui Zbor de Veveriță era sever, privirea ei verde strălucea de duiosie pentru cei mici. Pui de Arin știa că mama lor îi adora pe el și pe sora lui și înțelegea că Zbor de Veveriță avusese primii pui la o vârstă destul de înaintată pentru a deveni mamă. Încă își amintea cât suferiseră cu toții la pierderea celorlalți doi frați ai lor: Pui de Ienupăr, care abia dacă apucase să tragă aer în piept o dată înainte să se stingă, și Pui de Pădădie, care fusese teribil de plăpândă și murise la două luni de la naștere.

Pui de Scânteie și cu mine trebuie să fim cei mai buni, de dragul lui Zbor de Veveriță și al lui Stea de Mărăcine!

Pe Pui de Scânteie n-o descumpănise deloc muștrarea mamei ei. A zvâcnit din coadă și s-a scuturat, veselă, până când blana i s-a zbârlit din nou, înfoindu-se toată.

FRPIS | We know books

Fratele ei și-ar fi dorit să fie la fel de curajos. Până acum nu se gândise cine îi va fi mentor, a privit prin poiană, curios. *Iaz de Iederă ar fi o mentoră de treabă*, și-a spus el, observând pisica alb-argintie care se întorcea din patrula de vânatoare împreună cu Flacăra de Leu și Cădere de Floare. *E prietenoasă și e tare pricepută la vânatoare. De Flacăra de Leu, în schimb, îmi e cam frică.* Pui de Arin și-a stăpânit un tremur la vederea mușchilor care tresăltau sub blana aurie a războinicului. *Iar Cădere de Floare n-are cum să fie, pentru că de-abia a fost numită mentora lui Petic de Laur. Nici Blană de Ferigă, nici Petală de Trandafir, pentru că ei le-au fost mentori lui Dungă de Măcriș și Cântec de Frunză.*

Îngândurat, Pui de Arin l-a privit pe Gheară de Spin, care se oprise în mijlocul luminișului ca să se scarpine temeinic după ureche. *Probabil că și el ar fi în regulă, deși îi sare țandăra cam repede...*

— Hei, trezește-te! a miorlăit Pui de Scânteie și l-a călcat tare pe labă. Începe!

Pui de Arin și-a dat seama că Stea de Mărăcine ieșise din vizuină și stătea pe Piatra Înaltă.

— Toate pisicile care-și pot prinde singure prada să vină la poalele Pietrei Înalte pentru o adunare de clan! a strigat liderul.

În timp ce membrii clanului din văiușă se întorceau către Stea de Mărăcine și începeau să se adune, Pui de Arin s-a gândit că tatăl lui părea mai impozant și mai puternic decât toate celelalte pisici, chiar și decât războinicii curajoși, precum Flacăra de Leu și Aripă de Turturea.

E atât de sigur de el și de puternic! Sunt norocos că sunt fiul lui.

Cu mișcări rapide și agile, Stea de Mărăcine a coborât și s-a așezat în mijlocul pisicilor așezate în cerc la poalele

peretelui de piatră. Dungă Cenușie, fostul secund al clanului, a tors când puii au trecut pe lângă el, iar Dungă de Măcriș, una dintre cele mai tinere războinice, își ținea capul sus, mândră că ucenicia ei se încheiase deja. Zbor de Veveriță și-a împins cu blândețe puii înainte, până când au intrat și ei în cerc.

Pui de Arin a simțit și mai dureros nodul din stomac și și-a încordat toți mușchii ca să-și stăpânească tremuratul. *Nu pot, am prea mari emoții!* și-a spus, încercând să nu intre în panică.

Apoi și-a dat seama că îl privea tatăl său, iar în ochii lui a văzut atâta afecțiune și mândrie, încât s-a liniștit imediat. A inspirat adânc de câteva ori, străduindu-se să se destindă.

— Pisici din Clanul Tunetului, a început Stea de Mărăcine, asta este o zi minunată pentru noi, căci vom primi în rândurile noastre doi ucenici. Pui de Scânteie, vino aici, te rog!

Pui de Scânteie a sărit imediat în mijlocul cercului, cu coada pe sus și cu blana înfoiată de entuziasm. A privit încrezătoare spre lider.

— De azi înainte, a mieunat Stea de Mărăcine, atinând-o pe micuță cu vârful cozii pe umăr, această ucenică va purta numele de Labă de Scânteie. Cădere de Cireș, tu îi vei fi mentoră. Sunt incredințat că-i vei insufla loialitatea față de clan, agerimea și priceperea ta la vânatoare.

Labă de Scânteie a dat fuga la Cădere de Cireș, topăind de bucurie, iar pisica roșcată și-a plecat capul, lipindu-și botul de năsucul ei.

— Labă de Scânteie! Labă de Scânteie! au început să strige pisicile din clan, încântate.

Labă de Scânteie a făcut o mică săritură pe loc, în timp ce camarazii îi scandau noul nume, iar ochii ucenicei străluciau de bucurie.

Pui de Arin aclama și el, multumit să vadă cât de fericită era sora lui. *Slavă Clanului Stelelor! N-a dat niciun test ca să demonstreze că e pregătită.*

Când strigătele s-au mai potolit, Stea de Mărăcine i-a făcut semn din coadă lui Pui de Arin.

— E rândul tău, a mieunat el, încurajându-l.

Dintr-odată, lui Pui de Arin au început să-i tremure picioarele; a mers împleticit până în mijlocul adunării. Simțea că-l strângea ceva în piept și parcă nu mai putea să respire. Dar când s-a oprit în fața lui Stea de Mărăcine, acesta i-a făcut un semn din cap ca să-l liniștească, iar micul motan a ținut fruntea sus când liderul și-a pus vârful cozii pe umărul lui.

— De azi înainte, acest ucenic va purta numele de Labă de Arin. Mustată de Cârțiță, tu vei fi mentorul lui! Ești loial, hotărât și curajos și știu că vei face tot ce-ți stă în putință ca să-i insuflă aceste calități ucenicului tău.

În timp ce traversa luminișul ca să i se alăture mentorului său, Labă de Arin nu-și dădea seama prea bine ce simțea. Știa că Mustată de Cârțiță era fratele lui Cădere de Cireș, dar motanul solid, bej-marونیu, era mult mai tăcut decât sora lui și nu manifestase niciodată vreun interes pentru cei mici. Acum îl privea solemn, aplecându-se ca să-și atingă nasul de botul lui Labă de Arin.

Sper că vei fi mândru de mine, s-a gândit Labă de Arin. O să-mi dau toată silința!

— Labă de Arin! Labă de Arin!

Tânărul ucenic a lăsat capul în jos și s-a lins pe piept de câteva ori, în timp ce clanul îi striga numele. Era stânjenit, dar în același timp se simțea copleșit de fericire.

În cele din urmă, aclamațiile s-au potolit și mulțimea de pisici a început să se împrăstie, războinicii îndreptându-se fie către vizuini, fie către grămada de pradă proaspătă. Zbor de Veveriță și Stea de Mărăcine s-au apropiat de puii lor.

— Bravo! a mieunat Stea de Mărăcine. N-a fost chiar așa de înfricoșător, nu?

— A fost minunat! i-a răspuns Labă de Scânteie, fluturându-și coada. De-abia aștept să mă duc la vânătoare!

— Suntem mândri de amândoi! a tors Zbor de Veveriță, lingând-o pe urechi pe Labă de Scânteie, apoi dezmierdându-l și pe Labă de Arin. Sunt sigură că veți ajunge niște războinici extraordinari.

Stea de Mărăcine a încuviințat din cap, spunând:

— Știu că aveți amândoi o mulțime de calități pe care le veți pune în slujba clanului nostru.

Le-a făcut semn din coadă lui Mustată de Cârțiță și lui Cădere de Cireș, îndemnându-i să se apropie, apoi a continuat:

— Să ascultați de mentori! De-abia aștept să aud vești bune despre antrenamentele voastre.

Și-a frecat nasul de boturile lor cu multă afecțiune și s-a îndreptat spre vizuina lui. Zbor de Veveriță i-a mângâiat și ea, iar apoi l-a urmat pe Stea de Mărăcine. Labă de Arin și Labă de Scânteie au rămas singuri cu Mustată de Cârțiță și Cădere de Cireș.

Mustată de Cârțiță l-a privit pe Labă de Arin, clipind solemn.

— E o mare responsabilitate să fii ucenic, a mieunat el. Trebuie să fii foarte atent la tot ce te învâță, pentru că, într-o bună zi, soarta clanului ar putea depinde de iscusința ta în luptă și la vânătoare.

Labă de Arin a dat din cap, cu o expresie serioasă.

— Va trebui să muncești din greu ca să dovedești că ești demn să fii războinic, a continuat Mustața de Cârțiță.

Ținând capul sus, Labă de Arin a încercat să pară cât mai demn, dar nu era convins că-i reușea. Iar ceea ce îi spunea Cădere de Cireș lui Labă de Scânteie, chiar în spatele lui, nu-l prea ajuta.

— ... și ne vom distra de minune explorând teritoriul! mieuna încântată pisica roșcată. Iar de-acum înainte, vei putea să mergi la Adunări.

Și-ar fi dorit și Labă de Arin să vadă mai mult entuziasm din partea mentorului său, cum vedea la mentora surorii lui.

— Putem să începem de acum lecțiile de vânătoare? a întrebat Labă de Scânteie, nerăbdătoare.

Mustața de Cârțiță a fost cel care i-a răspuns:

— Nu chiar acum. Pe lângă antrenamentele pentru luptă și vânătoare, ucenicii au și alte îndatoriri speciale, în folosul întregului clan.

— Ce avem de făcut? a întrebat Labă de Arin, sperând că-i va demonstra mentorului că este gata de orice.

I-a răspuns Cădere de Cireș, care părea să se simtă vinovată:

— Astăzi îi veți ajuta pe bătrâni să se simtă mai confortabil, scăpându-i de căpușe.

Mustața de Cârțiță a fluturat din coadă, arătând spre vizuina vracilor.

— Duceți-vă și cereți-le lui Iaz de Frunză și lui Pană de Gaiță niște fiere de șoarece. Vă vor învăța ei cum s-o folosiți.

— Fiere de șoarece! a exclamat Labă de Scânteie, fremătând din nas dezgustată. Ptiu!

Labă de Arin era și mai descumpănit. *Dacă asta înseamnă să fii ucenic, nu cred c-o să-mi placă.*

Razele soarelui pătrundeau în vizuina de sub tufele de alun, unde locuiau bătrânii. Labă de Arin și-ar fi dorit să se poată ghemui la căldura lor și să tragă un pui de somn, însă făcea cu totul altceva: își trecea cu greu ghearele prin blana lungă a lui Dungă Cenușie, căutând căpușe. Labă de Scânteie făcea același lucru pentru Drăguțul, în vreme ce Furtună de Nisip și Millie îi priveau, așteptând răbdătoare să le vină rândul.

— Uau, am găsit o căpușă uriașă! a exclamat Labă de Scânteie. Nu te mișca, Drăguțule, imediat te scap de ea.

Ținând dinții încleștați, a ridicat în bot crenguța primită de la Pană de Gaiță; în vârful era o bucată de mușchi îmbibată cu fiere de șoarece, iar ucenica a manevrat-o cu neîndeplinire până a reușit să atingă căpușa cu mușchiul.

Bătrânul motan tărcat și-a scuturat blana și a oftat ușurat când a scăpat de căpușă.

— E mult mai bine acum, micuțo, a tors el.

— Dar chestia asta miroase *oribil!* a mormăit Labă de Scânteie. Nu știu cum o suportăți.

Înăbușindu-și un oftat, a început să descurce blana încâlcită a Drăguțului, în căutarea altor căpușe.

— Ascultă la mine, copilă! a mieunat Drăguțul. Nu e pisică în Clanul Tunetului care să nu fi fost ucenic și să nu fi scos căpușe, exact cum faci tu acum.

— Până și Stea de Mărăcine a făcut asta? l-a întrebat Labă de Arin, oprindu-se cu laba afundată în blana lui Dungă Cenușie.

— Până și Stea de Foc, i-a răspuns Dungă Cenușie. Noi doi am fost ucenici în același timp și nici nu mai țin minte câte căpușe am scos. Hei! a adăugat el, împungându-l ușor cu laba. Vezi ce faci, ți-ai înfipt ghearele în umărul meu!

— Scuze! i-a răspuns ucenicul.

Chiar dacă fusese muștrat, era destul de mulțumit. Nu-i făcea plăcere să extragă căpușe, dar erau lucruri și mai neplăcute decât să stea la soare și să-i asculte pe bătrâni. A ridicat ochii o clipă și a văzut privirea verde a lui Furtună de Nisip poposind cu duioșie asupra lui și a surorii lui, în timp ce bătrâna pisică se așeza mai comod în așternutul de ferigi.

— Țin minte când și-a primit mama voastră numele de ucenică, a mieunat ea. Blană Pământie i-a fost mentor. Voi n-ați apucat să-l cunoașteți — a murit în Marea Furtună —, dar a fost unul dintre cei mai buni războinici pe care i-a avut vreodată clanul nostru și nu îngăduia poznele tinerilor. Chiar și așa, Zbor de Veveriță i-a dat ceva dureri de cap!

— Ce a făcut? a întrebat-o Labă de Arin, nevenindu-i să creadă că mama lui, atât de serioasă acum, fusese o tânără ucenică dificilă. Hai, spune-ne!

Furtună de Nisip a oftat.

— Dar ce n-a făcut?! S-a furișat afară din tabără ca să vâneze de una singură, s-a împotmolit în tufișuri, a căzut în râuri... Blană Pământie mi-a spus o dată așa: „Dacă fiică-ta nu se dă pe brazdă, îi smulg blana și i-o agăț într-un tufiș, să fie sperietoare de vulpi!“.

Labă de Scânteie se holba la Furtună de Nisip cu gura căscată.

— N-ar fi făcut așa ceva!

— Nu, bineînțeles că nu, i-a răspuns bătrâna, cu ochii verzi strălucind de vioioșie, dar Blană Pământie trebuia să fie aspru cu ea. Văzuse cât de înzestrată era, dar știa că nu-și putea folosi la maximum potențialul decât dacă învăța să fie disciplinată.

— Cu siguranță a învățat asta, a mieunat Labă de Arin.

— Hei! a exclamat Dungă Cenușie și l-a împuns din nou. Cum rămâne cu căpușele mele?

— Și cu ale noastre, a intervenit și Millie, privind-o pe Furtună de Nisip. Așteptăm de luni întregi!

— Îmi pare rău...

Labă de Arin a început să caute iute prin blana lui Dungă Cenușie și aproape imediat a dat peste o umflătură uriașă. *Asta probabil că-l deranjează rău pe Dungă Cenușie.*

Ridicând crenguța cu mușchiul înmuiat în fiere, a atins căpușa. Chiar atunci s-a întâmplat să privească în sus și i-a observat pe Iaz de Frunză și pe Pană de Gaiță discutând aprins chiar în fața vizuinii lor.

În timp ce ucenicul se întreba ce aveau așa de important de discutat, amândoi s-au întors spre el. Brusc, s-a simțit înlănțuit de privirea oarbă a lui Pană de Gaiță și de cea iscoditoare a lui Iaz de Frunză.

Neliniștea a început să-l chinuie, strângându-i stomacul ca niște gheare nemiloase. *Mărețe Clan al Stelelor! Vorbesc despre mine? Am și greșit cu ceva?*